

En varm menighet – samtaleopplegg

På grunnlag av tale v/Tarjei Cyvin
– Gudstjeneste 23. april 2017

Resymé fra talen

- Verdier og handlinger henger sammen. Vi har landet på 3 verdier, som vi ønsker skal prege Trondheim misjonskirke. Disse er VARM, SANN, og LEVENDE.
- Joh 13,35: "Av dette skal alle kjenne at dere er mine disipler, om dere har *kjærlighet til hverandre*." Menigheten skal være varm, på den måten at det er gode relasjoner – en følelse av å komme til et trygt hjem. Vi snakker ofte om at det å finne Gud er som å komme hjem. Men hva kjennetegner et godt hjem?
 - Kjærligheten preger miljøet, alle elsker hverandre. Og kjærligheten får et praktisk innhold i at vi hjelper hverandre, stopper opp for de behovene som er omkring oss.
 - Samhold, der man står sammen og finner løsninger i fellesskap.
 - Vennskap, man er gode venner i en god familie.
 - Enhet, der man står sammen og ikke lar splittelse komme inn. Man utleverer ikke hverandre, men holder sammen.
 - Omsorg for hverandre, man stiller opp for hverandre – f.eks hvis en blir syk eller skadet.
- Om dette skal prege menigheten, må vi være villige til å ta oppgjør med det som hindrer, som skaper splittelse eller ufred. Være den første til å tilgi, og kanskje også be om tilgivelse. Også viktig at ikke relasjonene i menigheten blir funksjonsbaserte, men ekte, sanne relasjoner.
- En varm menighet er også en menighet som er preget av raushet og nåde. Joh 8,2-11, Rom 14,10. Vår oppgave er ikke å dømme andre, men å fungere i forsoningens tjeneste. Når vi møter mennesker som ikke lever helt i vater, er vår oppgave å føre dem til Jesus. Ikke være redde for å forkynne Ordet rent og klart, men kalle synd for synd. Våge å stå opp for det Gud står opp for, og sette ord på det som ikke er etter Guds vilje. Samtidig være tydelige på at det er Gud som helliggjør.
- I en varm menighet skal det være lov å gjøre feil. Vi må gi hverandre rom til utvikling og vekst. Et barn som skal lære å gå, snubler og faller mye i starten. Når barna vokser opp, kan det også hende at noen ønsker å flytte hjemmefra. Det er en sunn ting å etablere nye hjem (ref menighetsplantning).

Spørsmål/problemstillinger å jobbe med:

- Hvordan opplever vi vår egen menighet på dette punktet. Føles det som å komme hjem? Hva mangler, for at vi skal kunne si dette med frimodighet?
- Hvordan vil vi tenke hvis det kommer inn noen som er litt rufsete? Hva kan vi gjøre for at mennesker skal oppleve raushet og nåde i praksis?